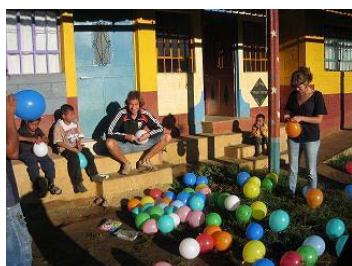

Najaar in Yalanhuitz

Met het schaamrood op de wangen, begin ik te schrijven aan mijn volgend "maandelijks" verslag. Het waren bewogen tijden... De gebeurtenissen op een rij:

- Een probleem komt zelden alleen en een vergissing blijktbaar ook niet: Zo hebben we twee hoogzwangeren met pre-eclampsie (of zwangerschapsvergiftiging) gehad. Bij de eerste dachten we bovenop ook nog aan een tweelingzwangerschap en bij de tweede een dwarsligging. Beide hebben we meegenomen naar het ziekenhuis. Waar we een tweelingzwangerschap vermoedden, kwam een klein meisje te voorschijn... Waar we een dwarsligging vermoedden, bleken we juist te zijn maar dat er nog een tweede jongen zou geboren worden, hadden we niet verwacht. De diagnose pre-eclampsie was bij beiden correct maar de bijkomende diagnoses compleet erlangs ...Maar eind goed, al goed zeker?
- 13 November, het jaarlijks feest van de kliniek... Wij hadden de eer om de achtste verjaardag te vieren. Een combinatie van Vlaamse kermis, voetbaltornooi en een Marimbaband en iedereen was gelukkig. 'S Avonds moesten Claudia (vrijwilligster) en ik de dansaanzoeken weigeren om iets verderop te helpen met een bevalling. Zowel het feest als de bevalling eindigde geslaagd.

- 14 November. De vreugde van de dag ervoor werd vervangen door pure horror. Een “camionetta” reed 's ochtends in de afgrond. We waren als eerste ter plaatse. Zes mensen kwamen om. Waarvan twee bij ons in de kliniek overleden als gevolg van hun verwondingen. Één twaalfjarig meisje had het “geluk” enkel haar bekken, bovenbeen en beide onderbenen te hebben gebroken. Na de basiszorgen te hebben toegediend, moesten we dankzij onze collega's van Pojom, die ons ter hulp snelden, niet de hele rit naar het ziekenhuis afleggen. We waren compleet van slag... Een dag vol drama en verdriet voor heel Yalanhuitz.
- Tijdens één van de vele bezoeken aan Huehue, werd ik aangevallen door de parasiet Giardia, die me een hele nacht en dag van diarree en braaksel voorzag. De hele dag moesten we regelingen treffen voor onze patiënten. Een Immodium moest mij, tegen beter weten in, de dag door helpen. Dit voorkwam echter niet dat ik net op de dienst spoedgevallen neerging en twee injecties in mijn billen kreeg...
- Eind november kregen we een extreem ondervoed kind van vier maanden op consultatie. We zetten hem op een gecontroleerd proteïne schema maar besloten na verslechtering onmiddellijk naar het ziekenhuis te vertrekken. Brayán is onderweg in de auto gestorven... Het was een zware emotionele dag.
- Als het weer ons toelaat, proberen we van de zondagen te profiteren om de omgeving een beetje te verkennen. Zo wandelden we naar de Mexicaanse grens via de dorpen Platanar en Bella Linda. Appelsienen, vers van de boom geplukt verfristen ons de wandeling lang. Uiteindelijk eindigden we aan een prachtig stuk van de helderblauwe Rio Sarco waar we vol genot een duik in namen... Wat wil een mens nog meer? (*Koud bier* moet ik van Nick schrijven)

- Verder krijgen we elke maand wel een paar machetewonden binnen... Een goede hechttoefening. Het zwaardere werk nemen onze geneeskundestudenten maar al te graag voor zich. Zo hechtte Claudia een duim weer aan de hand en sloot Anja een open

hand. Andere wonden nemen de mensen zelf voor hun rekening en stelpen het bloeden met modder, haar of blaren...

- Mijn fototoestel is al drie maanden stuk en er valt niets meer mee aan te vangen... Maar dankzij de vrijwilligers kan ik er toch nog een paar plaatjes bij plakken.
- Verder krijg ik al snel mijn eerste bezoekers over de vloer... Ik kijk er naar uit!
- De koffiebonen worden gedroogd en de nieuwe maïs wordt gezaaid!

Gegroet en houdt jullie goed!

Lauranne en Nick